

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

21. De bigamis non ordinandis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

Q. 4. Quinam MUTILATI impediuntur à suscipiendis Ordinibus? Resp. Qui culpa propria se vel toto membro, vel ejus parte mutilârunt, vel mutilationem procurârunt etiam si mutilatio Ordinem non impediât, neque deformitatem inferat, quia v. g. membrum est occultum, non possunt ordinari; non ab deformitate, sed ob fevitiam in se exercitam. c. 4. & 6. dist. 55. c. 3. h. t. Huc referuntur, qui se ipsos castraverunt, vel id permiserunt, sive studio castitatis c. 1. dist. 55. c. 4. h. t. vel causâ servandæ vocis. atq. can. cit. & c. 5. h. t. Non tamen, qui vel inviti, vel inscii quid simile passi sunt. Ratio, quia tunc cessat omnis causa, imponendi irregularitatem.

TITULUS. XXI.

De Bigamis non Ordinandis

Q. 1. Quid sit Bigamia & quotuplex? Resp. ad 1. Est iteratio matrimonii consummati, seu divitio carnis in plures successive uxores, inducens irregularitatem, non ob culpam [licita est enim & trigamia] sed quia tale secundum matrimonium consummatum patitur defectum in significatione Sacramentali matrimonio aliàs propria juxta Apost. Eph. 5.

Resp. ad 2. Bigamia passim dividitur in propriam seu veram, interpretativam, & similitudinariam.

Q. 2. Quid sit Bigamia vera & quando contrahatur? Resp. Bigamia vera est, dum quis successive cum duabus valide contrahit. c. fin. dist. 26.

§. 5. h. t. Sive utramque ante; sive unam ante & alteram post, sive utramque post Baptismum duxerit. Ratio, quia irregularitas hæc non est in pœnam, sed ob defectum significationis Sacramentalis. Hinc ad Bigamiam requiritur, ut sit *matrimonium* cum pluribus contractum, per *sponsalia* enim cum pluribus secutâ etiam copulâ non inducitur bigamia; uti nec tum, si quis cum meretrice una vel pluribus. sive in sive extra matrimonium, fornicatus fuerit, quia talis non divisit carnem in plures *maritali affectu*, quod c. 6. h. t. requiritur. Deinde requiritur, ut *matrimonium sit consummatum*, qui enim vel cum priore, vel posteriore non consummaret, irregularitatem non contraheret. Demum ad *veram* bigamiam requiritur, ut sit *verè & validè* contractum secundum matrimonium, si enim alterutrum sit invalidum, bigamia tantum *interpretativa* inducitur; imò si invalidum sit ex defectu consensûs, in foro *interno* ne illa quidem, ut notat Engel h. n. 5.

Q. 3. *Quid sit bigamia interpretativa, & quomodo contrahatur?* Resp. Est quæ fictione juris censetur iteratio matrimonii, etsi revera talis non sit. Contrahitur I. si quis ducit in uxorem & cognoscit viduam à priore marito cognitam, aut etiam non viduam ab *alio* tamen prius corruptam, sive sciverit, sive non sciverit, c. 2. dist. 33. c. 9. 10. 13. dist. 34. Secus est, si ducat à se extra matrimonium cognitam, quia mulier talis carnem in plures non divisit. Pirh. h. n. 13. adducit rationes, cur hæc bigamia non incurratur à

cor-

corrupto ducente virginem, sed tantum ab eo, qui corruptam ducit. Contrahitur 3. dum qui defacto init duo matrimonia ob impedimentum dirimens invalida, vel unum validum, alterum invalidum, & utrumque consummat; talis enim habendus est pro *quasi* bigamo & irregulari ob affectum intentionis opere subsecuto. *c. 4. h. t.* qui casus bene notandus.

Q. 4. Quid sit bigamia similitudinaria. & quomodo contrahatur? Resp. Est, quando quis antecederet nunquam conjugatus post Professionem religiosam, vel susceptionem S. Ordinum cum unica Virgine contrahit vel potius attentat contrahere matrimonium, secuta copula. *c. 1. & 2. qui Cler. vel vovent. c. 4. de Cler. conjug.* Ratio similitudinaria in hoc consistit. quod adstrictus voto castitatis solenni spirituali quodam matrimonio cum Christo & Ecclesia conjunctus sit, & hinc attentatio dein matrimonio carnali, secutaque copula fit ob quasi bigamiam irregularis.

Q. 5. An & quis dispensare possit cum bigamis? Resp. ad 1. Aff. Dispensari potest. Ratio, quia est tantum impedimentum jure humano inductum. *Resp.* ad 2. A Papa, eoque *regulariter* solo, potest dispensari in bigamiam veram interpretativa. *c. 3. & fin. h. t.* qui tamen difficulter dispensat. Debet autem in petitione dispensationis exprimi, quam dispensandus bigamiam laboret. In similitudinaria, saltem post peractam penitentiam, Episcopus. *c. 4. de Cler. conjug.* & juxta dicta probabilius etiam in vera & interpretativa bigamia dispensat Episcopus, si

occulta fit. Pari cum Episcopo potestate gaudent Superiores regulares, jurisdictionem quasi Episcopalem in subditos suos exercentes.

TITULUS XXII.

De Clericis Peregrinis.

Q. 1. *Quinam hic veniant nomine Clericorum peregrinorum, & quid de iis in jure statutum?*

Resp. ad 1. Licet omnes extranei, sive qui non sunt de diœcesi, in qua morantur, peregrini dicantur hic tamen præcipuè Clerici peregrini dicuntur, qui sunt ignoti, vagi, venientes ex locis remotis. *Resp.* ad 2. De utrisque statutum est 1. ut non conferantur iis quicunque Ordines sine dimissoriis *c. fin. de tempor. Ord in 6.* 2. Ut non admittantur ad superiorem Ordinem ascendere, nisi præter *dimissorias* habeant etiam *litteras formatas*, sive Ordinum susceptorum testes *c. 1. h. t.* De Clericis ignotis statutum est *Trid. sess. 23. c. 16. in fin. de reform.* ut non admittantur ad exercendos suos Ordines & præcipuè ad celebrandas Missas, nisi instructi sint *litteris commendatitiis* suorum *propriorum* Episcoporum, quæ literæ continere debent testimonium morum, legitimæ Ordinationis, & carentiæ impediementi celebrationi obstantis. *c. 7. dist. 71, c. 3. h. t.*

Q. 2. *An Episcopus Sacerdotibus aliisque Clericis diœceseos suæ peregrinari vel aliò discedere volentibus commendatitias negare possit?* *Resp.* 1. Quòd negare possit Clericis obtinentibus beneficium requirens residentiam, si velint ultra tempus à jure indultum

abire